

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 378

Phẩm 66: KHÔNG TƯỚNG KHÔNG ĐẮC (6)

Chẳng chấp trước pháp không quên mất, chẳng chấp trước tánh luôn luôn xả; chẳng chấp trước trí Nhất thiết, chẳng chấp trước trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; chẳng chấp trước quả Dự lưu, chẳng chấp trước quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán; chẳng chấp trước quả vị Độc giác; chẳng chấp trước tất cả hạnh Đại Bồ-tát; chẳng chấp trước quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật. Đại Bồ-tát ấy khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lấy không tánh làm tự tánh, có thể làm viên mãn con đường tu tập của Bồ-tát, nghĩa là có thể làm viên mãn Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa; cũng có thể làm viên mãn pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh; cũng có thể làm viên mãn chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; cũng có thể làm viên mãn bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo; cũng có thể làm viên mãn Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo; cũng có thể làm viên mãn bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; cũng có thể làm viên mãn tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; cũng có thể làm viên mãn tất cả pháp môn Tam-ma-địa, tất cả pháp môn Đà-la-ni; cũng có thể làm viên mãn pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện; cũng có thể làm viên mãn năm loại mắt, sáu phép thần thông; cũng có thể làm viên mãn mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng; cũng có thể làm viên mãn đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả; cũng có thể làm viên mãn pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả; cũng có thể làm viên mãn trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; cũng có thể làm viên mãn ba mươi hai tướng của bậc Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp phụ thuộc.

Đại Bồ-tát ấy an trú trong đạo Bồ-đề với các pháp do phước báo đem lại, cũng có thể làm viên mãn Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa; cũng có thể làm viên mãn pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh; cũng có thể làm viên mãn chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh

giới chẳng thể nghĩ bàn; cũng có thể làm viên mãn bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo đa; cũng có thể làm viên mãn Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo; cũng có thể làm viên mãn bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; cũng có thể làm viên mãn tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; cũng có thể làm viên mãn tất cả pháp môn Tam-ma-địa, tất cả pháp môn Đà-la-ni; cũng có thể làm viên mãn pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện; cũng có thể làm viên mãn năm loại mắt, sáu phép thần thông và vô lượng công đức khác. Đại Bồ-tát ấy thành tựu viên mãn đạo Bồ-đề như thế rồi, lia các nẻo tối tăm chướng ngại, an trú trong con đường tu tập của Phật; do diệu lực của thần thông thù thắng từ phước báo sinh ra, tùy phương tiện thu phục hóa độ lợi ích cho các loài hữu tình, người nên dùng Bố thí thu phục hóa độ thì liền dùng bố thí mà thu phục hóa độ họ, người nên dùng Tịnh giới thu phục hóa độ thì liền dùng tịnh giới mà thu phục hóa độ họ, nên dùng An nhẫn thu phục hóa độ thì liền dùng an nhẫn mà thu phục hóa độ họ, nên dùng Tinh tấn thu phục hóa độ thì liền dùng tinh tấn mà thu phục hóa độ họ, nên dùng Tịch lự thu phục hóa độ thì liền dùng tịch lự mà thu phục hóa độ họ, nên dùng Bát-nhã thu phục hóa độ thì liền dùng Bát-nhã mà thu phục hóa độ họ, nên dùng Giải thoát thu phục hóa độ thì liền dùng giải thoát mà thu phục hóa độ họ, nên dùng Giải thoát tri kiến thu phục hóa độ thì liền dùng giải thoát tri kiến mà thu phục hóa độ họ, nên khiến an trú nơi quả Dự lưu thì dùng phương tiện khiến an trú nơi quả Dự lưu, nên khiến an trú nơi quả Nhất lai thì dùng phương tiện khiến an trú nơi quả Nhất lai, nên khiến an trú nơi quả Bất hoàn thì dùng phương tiện khiến an trú nơi quả Bất hoàn, nên khiến an trú nơi quả A-la-hán thì dùng phương tiện khiến an trú nơi quả A-la-hán, nên khiến an trú nơi quả vị Độc giác thì dùng phương tiện khiến an trú nơi quả vị Độc giác, nên khiến an trú nơi quả vị Giác ngộ cao tột thì dùng phương tiện khiến an trú nơi quả vị Giác ngộ cao tột. Đại Bồ-tát ấy có thể hiện vô số các loại thần thông biến hóa, muốn an trú nơi hằng sa thế giới thì tùy ý có thể an trú, muốn hiện ra các loại châu báu ở thế giới đó thì có thể tùy ý hiện ra, muốn khiến cho hữu tình ở trong thế giới đó thọ dụng các loại châu báu tốt đẹp kia, thì tùy theo sở thích của họ đều khiến được đầy đủ.

Đại Bồ-tát ấy từ thế giới này đến thế giới khác, làm lợi ích an lạc cho vô lượng hữu tình, thấy hình tướng nghiêm tịnh của các thế giới có thể tự thu giữ hình tướng cõi Phật nghiêm tịnh tùy theo sở thích của mình. Thí như chư Thiên nơi cõi trời Tha hóa tự tại cần có các thứ vật dụng an vui vi diệu thì tùy tâm hiện ra, Bồ-tát ấy tùy ý thu giữ vô lượng cõi Phật đủ các loại nghiêm tịnh. Đại Bồ-tát ấy do phước báo từ sự tu tập các pháp Bố thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, do phước báo nên có được các thứ thần thông vi diệu và con đường tu tập của Bồ-tát nên hành trí Đạo tướng; do trí Đạo tướng được thành tựu đầy đủ nên lại có thể chứng đắc trí Nhất thiết tướng; do đắc trí này, đối với tất cả các pháp, không có sự thu giữ, nghĩa là chẳng thu giữ sắc, chẳng thu giữ thọ, tưởng, hành, thức; chẳng thu giữ nhãn xứ, chẳng thu giữ nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ; chẳng thu giữ sắc xứ, chẳng thu giữ thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ; chẳng thu giữ nhãn giới, chẳng thu giữ nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới; chẳng thu giữ sắc giới, chẳng thu giữ thanh, hương, vị, xúc, pháp giới; chẳng thu giữ nhãn thức giới, chẳng thu giữ nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới; chẳng thu giữ nhãn xúc, chẳng thu giữ nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc; chẳng thu giữ các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, chẳng thu giữ các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra; chẳng thu giữ tất cả pháp thiện, pháp chẳng phải thiện, pháp thế gian, pháp xuất thế gian, pháp hữu lậu, pháp vô lậu, pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hữu vi, pháp vô vi, pháp hữu tội, pháp vô tội, cũng chẳng đối tượng chứng đắc là quả vị Giác ngộ cao tột; cũng chẳng vật thọ dụng trong tất cả cõi Phật; cả hữu tình ở trong đó cũng không. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát ấy trước kia chẳng tất cả pháp nên đối với tất cả pháp không có sở đắc, vì các hữu tình nêu giảng rõ ràng rằng tánh của tất cả pháp là không.

Này Thiện Hiện, như vậy Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, do diệu lực từ tâm vô lậu lia các tướng, nên có thể ở trong tất cả pháp không tướng, không giác, không đắc, không ảnh, không tác, thành tựu viên mãn Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng có thể thành tựu viên mãn các công đức khác.

M